

De Praatvogel

December 2008

Groeten uit de Vogelwijk

De Praatvogel is een uitgave van de Stichting Wijkcomité Vogelwijk. De auteurs zijn zelf verantwoordelijk voor hun inbreng. Kopij wordt slechts marginaal getoetst door de redactie. De redactie behoudt zich het recht voor om kopij en ingezonden stukken niet te plaatsen dan wel in te korten.

"Stichting Wijkcomité Vogelwijk"

Ruud Stam (voorzitter)	Van Eysingapark 10	tel. 515 30 40 <i>sh552910@12move.nl</i>
Theo Bennebroek (penn.m.)	IJsvogelhof 18	tel. 5892343 <i>thq.bennebroekr@nl</i>
Lydia Sterrenberg (secretaris)	Lijsterstr. 5	tel. 515 49 95 <i>l.sterrenberg@planet.nl</i>
Noor Engbers	Roodborststr. 29	tel. 515 29 89 <i>trommeng@xs4all.nl</i>
Bob Rogmans	Lijsterstr. 30	tel. 572 61 49 <i>bob.rogmans@hp.com</i>
Hans Dirken	Lijsterstr. 36	tel. 517 48 45

Redactie :

Hans Dirken	<i>hans.dirken@tiscali.nl</i>
Kees van den Aarsen	<i>c.vd.aarsen@tiscali.nl</i>
Elise Bosman	<i>elise-bosman@hotmail.com</i>

Voor donaties aan het wijkcomité gironummer: 3216458

Politie

- Wijkagent: dhr. J.Bontes Tel : 0900-8844 Leiden Noord

Belangrijke telefoonnummers

- Geluidshinder Schiphol: 020 - 601 55 55
- Grofvuil: 516 55 01
- Gemeente Leiden Servicepunt woonomgeving: 516 55 01

Kopijdata Praatvogel

De Praatvogel verschijnt 4x per jaar. Kopij dient bij de redactie te worden ingeleverd uiterlijk op de volgende data:

- * Pasen : 1 maart
- * Zomer : 1 juni
- * Herfst : 1 september
- * Kerst : 1 december

De praatvogel is ook in kleur te lezen via
www.districtsraden.nl

Voorwoord

Crisis wat een crisis.

Heeft u zich ook zo verbaasd over de creditcrisis? Voor veel van ons lijkt het nog steeds een ver van mijn bed show. Natuurlijk zijn er mensen die direct getroffen worden. Spaarders die hun geld in het hoge noorden van IJsland bevroren hadden of mensen die aandelen hebben of mensen die nu zien dat hun pensioenen niet meer geïndexeerd worden of zelfs mensen die hun baan kwijtraken. Maar voor velen draait de wereld nog steeds op de oude vertrouwde manier verder, behalve dat die nieuwslezer van het journaal het telkens over de crisis heeft. Met Sinterklaas hebben we met ons allen weer meer uitgegeven, ook de kerstinkopen lijken er niet onder te gaan lijden en wees nou eerlijk, was u al van plan dit jaar een paar oliebollen minder te bakken? Toch geeft het een kriebelig gevoel voor het komende jaar. Wat gaat er nu echt gebeuren. Waait het over of komen we in een diepe recessie? Wie het weet, mag het zeggen.

Eigenlijk is het een beetje als die winter van nu. Het is wat kouder dan anders in de laatste weken van november en het begin van december. Er was al echte sneeuw, maar hoe zit dat dan met die opwarming van de aarde? Natuurlijk dat weet u ook wel. De jaarlijkse fluctuaties zijn nu eenmaal groter dan de trendmatige verhoging van de temperatuur. Maar toch! Mij geeft deze aanzet van de winter het gevoel dat het wel eens een vervelende winter zou kunnen worden. Veel natte sneeuw, waterkoud, late lente enzovoorts. Ik krijg ook niet het gevoel dat we prachtig ijs krijgen of een mooi pak sneeuw, zodat de kinders kunnen doen wat ik mij zo goed uit mijn jeugd herinner. Maar ja, ik ben geen weerprofeet en we zullen wel zien wat de weergoden voor ons in petto hebben. Net als met die creditcrisis. Wie het wel weet, mag het zeggen. En als het koud is smaakt die oliebol extra goed.

Ook met andere zaken zijn er zo van die onzekerheden. Met de invulling van locatie Nieuweroord, voor de periode nadat de asielzoekers zij vertrokken, zijn we hard bezig. Maar daar zie je dat er veel maatschappelijke instellingen zijn die ook veel belangstelling hebben. Tot nu toe heb ik er vertrouwen in dat de invulling, in samenspraak met de gemeente een goede zal zijn, die bij de buurt en ons bos van Bosman past en waar in ieder geval een flink aantal levensbestendige woningen in komen. Maar of het ons uiteindelijk zal bevallen? Wie het weet, mag het zeggen.

Overigens er is een kans dat de asielzoekers (door contracten die kleine verschillen vertonen) nog iets langer mogen blijven. Zij vertrekken dan niet in september 2009, maar in februari 2010. Of dat gebeurt, wie het weet, mag het zeggen.

En dan nog iets. Het bestuur heeft, met subsidie van de gemeente, twee tenten gekocht voor ons jaarlijkse wijkfeest. Die mogen ook door de speeltuin gebruikt worden voor evenementen.

Maar of het onder deze nieuwe tenten weer net zo gezellig wordt als vorig jaar onder de oude, wie het weet, mag het zeggen.

Tot slot een ding zeg ik wel met stelligheid: de nieuwjaarsbijeenkomst daar zou u echt naar toe moeten komen. Dat is gezellig.

Fijne dagen en een goed, gezond en stabiel 2009 gewenst.

Ruud Stam
Voorzitter.

De vogelwijk statistieken

De Vogelwijk in het Statistisch Jaarboek Leiden 2008

Als er weer door de dienst “Beleidsonderzoek en –advies” een nieuw jaarboek wordt uitgegeven, doen we wel eens een poging, om daar de meest interessante weetjes voor de Vogelwijkers uit te vissen. Die keuze blijft natuurlijk altijd een beetje willekeurig, maar voor meer geïnteresseerden is er: www.leiden.nl/statistiek Het boek is ruim 208 pagina’s met vooral cijfertjes, waarmee velerlei van Leiden en zijn districten en wijken wordt weergegeven, voornamelijk geldend voor het lopende en vorig jaar, soms ook met vergelijking naar nog eerder. Niet alle data worden tot op het wijkniveau uitgeplitst, maar dan geven de getallen van ons Boerhaave-district een aardig beeld. In het volgende rondt we getallen vaak af.

Leiden is verdeeld in 4 stadsdelen, 10 districten en 54 buurten/wijken. De Vogelwijk, buurt nummer 73, ligt in stadsdeel Noord en in district Boerhaave, waarin nog 4 andere wijken liggen: Raadsherenbuurt, Houtkwartier, Leeuwenhoek en Pesthuiswijk.

Bewoners: De Vogelwijk is de kleinste en dichtstbewoonde buurt van het district. Met 0,29 km² vormt het slechts 1,2% van het oppervlak van de gemeente; bijvoorbeeld de Pesthuiswijk is 3 maal groter. Er zijn nu 1340 Vogelwijkers en dat is 1,1% van de 117.000 Leidenaren. Het Asielzoekerscentrum liep terug van 274 tot 76 bewoners en de vijf studentenflats aan de Wassenaarseweg hebben ook een nogal vlottende bewoning. Onze wijk is dus een kleintje, maar zoals verderop blijkt wel een kanjer en ons district mag er ook wezen!

In heel Leiden is 21% onder 20 jaar en 12% is 65⁺, maar in onze wijk gaat het dan respectievelijk om 26% en 7%; we zijn dus jonger! Van de Leidenaars is een 15% in het buitenland geboren, van wie bijna de helft in een ‘westers’ land; in onze wijk wonen 120 westerse en 80 niet westerse buitenlandgeborenen.

Afgelopen jaar zijn er in de wijk 16 geboren en 3 overleden; 251 vestigden er zich en 537 vertrokken (denk ook aan asielzoekers en studenten). In 2007 kwamen er in heel Leiden 8200 mensen van buiten bij, van wie 27% uit Den Haag en onze randgemeenten; daartegenover verhuisden 3200 naar buiten, van wie een 32% naar de voornoemde directe omgeving.

Wonen: Onze wijk telt 347 woningen plus 351 ‘wooneenheden’(zoals AZC en studflats), bij elkaar heet dat 698 ‘woonruimten’; vergelijk Raadsherenbuurt met 340 resp. 25 en dus 365 woonruimten. In Leiden staan 56.000 een- en meergezinswoningen en in 2007 kwamen er maar 6 bij! Per 1 januari 2007 is de Leidse, gemiddelde WOZ-huiswaarde (gemeentelijke schatting om daarvoor belasting te betalen): € 233.000 en in de Vogelwijk is dat € 434.000, Houtkwartier €309.000 en als hoogste van Leiden de Raadsherenbuurt met € 473.000 Dat is wat onverwacht, evenals het sommetje dat er dan in onze wijk voor meer dan 300 miljoen € aan huiswaarde staat. In Leiden steeg van 2001-’07 de verkoopprijs van tussenwoningen 3,6 % en van hoekwoningen 11,4%; gemiddeld ongeveer 2½ duizend Euro per m² en dat is hoger dan in de Bollenstreek of het Nederlands gemiddelde. Overigens gaven wij als gemiddelde Boerhavenaar als rapportcijfer voor onze woonomgeving een 7,8 en dat is de hoogste score van Leiden.

Verkeer: In Leiden bezitten we 52.000 motorvoertuigen, waarvan 44.000 personenauto’s. Ongeveer 40% van wie in onze gemeente werken, wonen hier ook. De helft van de Leidse wooneenheden heeft een parkeerplaats op hooguit 15 meter afstand van de woning. De Vogelwijkers bezitten tezamen 355 auto’s en dat zijn er minder per woonruimte dan in de rest van ons Boerhaave district of in Leiden. Volgens een op de tien van onze stadsgenoten komt agressief verkeersgedrag vaak voor. De verkeersongevallen dalen gelukkig. Van de Leidenaren tussen 18 en 75 jaar neemt 60% vrijwel dagelijks de fiets en van 20% van de huishoudens werd

in 2007 een fiets gestolen. Wie van buiten Leiden bezoekt, komt 20% per trein en 60% per auto. Op de drie Leidse treinstations stappen op een werkdag 66.000 in- of uit de trein. Zelfs 82% van de stadgenoten is tevreden over het Openbaar Vervoer.

Milieu: De hoeveelheid verzameld afval blijft door de jaren stijgen, vooral papier en wit- en bruingoed (bijv. ijskast, computer). In totaal nu wel een 500 kg per Leijenaar per jaar. Bijna 1/10 van Leiden is park; dat zijn er 30 stuks. Ons Bos van Bosman is met 6,1 hectare op de 8e plaats; vergelijk Leidse Hout met 11,5 ha op de 4e plek. In Leiden zijn er door het stadsnatuur-meetnet 70 verschillende vogelsoorten geïnventariseerd (het lijkt dus wel één grote vogelwijk!). Over welke soorten overlast klagen hoeveel Leidenaren?: Zwerfvuil 28%, hondensoep 23% en onkruid 14%. Gevraagd naar verloedering (bekladding, rommel, vernieling) klaagt ons district het minst. Toch valt er in onze wijk veel aan te pakken. Wat veiligheid betreft zegt slechts 6% van ons Boerhaavenezen zich wel eens onveilig te voelen in Leiden of eigen buurt; in de binnenstad gaat dat om 15%. In ons district waren er in 2007 ‘maar’ 28 inbraken.

Werk en inkomen: De Leidse beroepsbevolking was in 2006 een 61.000 groot en dat is een grotere arbeidsdeelname dan Nederland gemiddeld en ook is ons opleidingsniveau hoger. In de Vogelwijk zijn er nauwelijks niet-werkende werkzoekenden aan te treffen: 1,4%, maar in heel Leiden en Nederland is dat wel drie keer zo hoog. In het Boerhaavedistrict wordt ook het meest verdiend, want 36% van het particuliere huishoudinkomen per jaar is boven € 41.000 en 29% onder € 22.400; voor Leiden totaal gelden respectievelijk 21% en 43%. In onze gemeente groeien de laatste vijf jaar het aantal werknemers en vestigingen. De grootste sectoren zijn Gezondheid en Welzijnzorg, nu 29% van de werknemers en Onderwijs 15% (van wie de helft Universiteit). Beide sectoren zitten voor een groot deel in ons district en vormen daar ook $\frac{3}{4}$ van de werkgelegenheid.

In het Boerhaave district bevinden zich 2 hotels, 3 restaurants (in de Vogelwijk alleen Blauwgrond) en 1 café (waar is dat?). Van de Leidenaren kopen 52% hun niet-dagelijkse bestedingen in het stadscentrum. Er komen per jaar 2½ miljoen bezoekers van buiten Leiden: 55% om te winkelen, 21% voor musea en 2½ % voor theater of concert.

Cultuur: In Leiden staan 12 musea met 650.000 bezoekers per jaar van wie 440.000 van buiten. Naturalis spant de kroon met 243.000 en erna het RMO met 123.000 bezoekers. Onze stad kent drie bioscopen, met 310.000 bezoekers per jaar en vier theaters met 120.000 (loopt terug). Verder zijn er drie zwembaden, met 418.000 plonzers per jaar. $\frac{1}{3}$ van de Leidenaren tussen 18 en 75 jaar sport nooit!

En Onderwijs: je zou het misschien niet opmerken, maar in Leiden wordt veel geleerd: er zijn 42 basisscholen, 18 speciale basisscholen en 19 scholen voor voortgezet onderwijs. De Hogeschool Leiden heeft 6600 ingeschreven studenten en de Universiteit 17.600. 28% van die studenten woont in Leiden en zo maken ze 6% van de bevolking uit, in ons district zelfs 7%. De kinderopvang van 0-3 jarigen vindt grotendeels in het Boerhaave district plaats en bij ons vind je ook 3 basisscholen, 5 speciale basisscholen en 8 scholen voor voortgezet onderwijs. Je struikelt hier dus over de leergierigen.

Welzijn en Zorg: In onze goede stad is het aantal 95⁺ers dit jaar gestegen van 138 tot 140 en de 75⁺ers tot 6726 (van wie 117 in ons district). Met vragen of men elkaar in de wijk kent, over het omgaan met elkaar, saamhorigheid en het zich er thuis voelen, meet men de 'sociale cohesie' en die blijkt in Boerhaave het hoogst. Dat geldt ook voor het percentage dat zich wel eens actief inzet voor buurtverbetering; dat was in '07 wel 31%, tegenover Leiden totaal 19%.

Maar niet alles is in Leiden koek en ei: Van de 12-26 jarigen rookt 15%, gebruikt cannabis 11%, harddrugs 45, drinken vaak en veel 15%. Toch niet voldoende geleerd? En dan de 65-94 jarigen: beperkt in mobiliteit 33%; ernstig eenzaam 9%. Toch geeft maar 7% van de 65⁺ers over hun eigen welzijn een rapportcijfer lager dan een zes.

En Gemeente, - bestuur en -diensten: Ons district had de hoogste opkomst bij de gemeenteraadsverkiezingen. Er werken 1695 personen bij de gemeente en de gemeentebegroting overstijgt de half miljard euro. Een 85% van ons Leidenaars beoordelen de gemeentelijke dienstverlening als goed tot uitstekend.

Dus mede-Vogelwijker, enkele van de voorgaande getallen hebben misschien wel wat vooroordelen gecorrigeerd en de totale indrukken kunnen best eens wat gevoel van trots over onze wijk en ons district hebben veroorzaakt.

Hans Dirken

Een prachtwijk

(naar ex-minister Ellen Vogelaar)

Weinig verkeer, veel groen, groot speelveld, gezellige speeltuin en een beschermd bos. Een klein deel nieuwbouw, maar voornamelijk jaren-20 woningen, met variatie in vorm maar vooral in details. Een stuk geschiedenis, interessant om dat eens boven tafel te krijgen. Veel renovaties en opgeknapt gevelwerk. Een prachtwijk dus.

Verjonging in volle gang, maar toch ook nog oudere bewoners, die het hier nog altijd prima naar hun zin hebben. Zo ook Rietje de Wolf, 76 jaar; woont al sinds haar geboorte in de Leeuwerikstraat 17. Als het weer het maar eventjes toelaat, gaat ze elke middag een uurtje op pad. Achter de rollator is zij een bekend gezicht met veel contacten in de hele wijk. Nog altijd nieuwsgierig naar wat er zich afspeelt in de omgeving, een betrokken wijkbewoonster van het eerste uur. Een lieve en attente buurvrouw ook, of (buur)oma, maar dat staat zo raar en zo wil Rietje liever niet genoemd worden. Dol op onze kinderen, Levi en Donna.

Maar de ouderdom sloeg toe en Rietje maakte met steeds meer moeite haar dagelijkse wandelingetje. Haar ogen werden slechter en slechter, staaroperaties waren onvermijdelijk. Na een kort en voorspoedig herstel ging er een (nieuwe) wereld voor Rietje open. Voor het eerst sinds jaren durfde ze het weer aan om haar wandeling buiten de wijk voort te zetten. Het was vooral genieten in De Kempenaerstraat in Oegstgeest, met al die leuke kleine winkeltjes. Zo ging dat tot voor kort zijn gangetje.

Vrijdag 11 juli stond Rietje in drogisterij Kruidvat en werd aangesproken door een buitenlandse vrouw. Deze vroeg om advies over een haarkleursoeping en Rietje - hulpvaardig als altijd - stond haar graag te woord. Het bleek een valstrik, afleidingsmanoeuvre zo u wilt!

Enige ogenblikken later bleek de portemonnee met €300 (!) uit Rietjes handtas verdwenen te zijn.

Veel geld om zo maar bij je te hebben. Pinnen kan Rietje niet en dus had ze die dag een extra spaarcentje bij zich om een paar schoenen en misschien nog wat andere kledingstukken te kopen.

Onthutst en zwaar aangedaan meldde ze dit in de winkel, maar de vogel bleek natuurlijk te zijn gevlogen. Politie erbij gehaald, die naar later bleek wel acht meldingen van dergelijke voorvallen op dezelfde dag had binnen gekregen. Beveiligingscamera's registreerden zelfs een hele groep van verdachte mannen en vrouwen, die op stap was om snel en gemakkelijk "rijk" te worden. De politie was zo vriendelijk een verdrietige Rietje naar huis te brengen.

Als goede burens kwam ons dit nare verhaal al snel ter ore. Meelevend, boosheid maar ook een gevoel van onmacht maakten zich van ons meester.

De eerste die ik het verhaal vertelde was een oudere wijkgenoot. Die was erg onder de indruk en bedacht zich geen moment. Hij toog onmiddellijk naar Rietje en steunde haar niet alleen met woord maar ook met een behoorlijke daad. Deze snelle reactie, zo vanuit het niets, bracht ons op het idee om ook iets te gaan ondernemen. Rietje moest haar gestolen geld terugkrijgen.

Een collecte in de wijk. Vreemd gevoel hierbij. Levi en ik hebben in het verleden wel vaker gecollecteerd voor goede doelen, zoals het KWF, UNICEF of een sponsorloop. Maar behoort het samen bijdragen aan het verlies van zoveel geld voor een bejaarde alleenstaande in je eigen buurt ook tot een van die goede doelen? Wij zetten het verstand op nul en met gemengde gevoelens begonnen we aan onze actie in de wijk.

De reacties en bijdrage overtroffen alle verwachting en de scepsis over deze onbezonnen hulpactie was snel verdwenen. Ook al benadrukten wij telkens de vrijwilligheid en hielden we rekening met vreemde, ja zelfs ongelovige gezichten, het bleek allemaal heel anders te lopen.

Werkelijk elke buurtbewoner in een deel van de Leeuwerikstraat, Vinkenstraat, Bosuilstraat, Merelstraat, Lijsterstraat, Roodborststraat die wij thuis aantroffen, deed een bijdrage en sommigen moedigden deze spontane inzamelingsactie aan.

Het is misschien moeilijk te geloven, maar het is echt waar: binnen anderhalf uur hadden we het totale geldbedrag voor Rietje bij elkaar.

Rietje had inmiddels van enkele attente bekenden al een bloemetje ontvangen, maar van deze overweldigende actie wist ze nog niets. Een wonder op zich, want meestal is ze heel goed op de hoogte van wat er zich afspeelt in de wijk.

Tranen en diep ontroerd, maar ook zielsgelukkig, toen Levi de enveloppe met inhoud overhandigde.

Rietje wil iedereen die een bijdrage heeft gedaan, hartelijk bedanken. Hartverwarmend om te weten dat de medemens in je eigen omgeving zo met je meeleeft.

Dat is pas echt een prachtwijk!

(Door een misverstand werd mijn tekst niet opgenomen in het september-nummer, maar past nu toch ook wel weer in de Kerstsfeer).

William Berix, vader van Levi

Ondernemende Wijkbewoners

De rubriek *Ondernemende Wijkbewoners* is een nieuwe rubriek en opvolger van de rubriek *Kunst en Kunstenaars in de wijk*. We praten met wijkbewoners die een eigen onderneming hebben opgezet, als freelancer, als directeur eigenaar of anderszins.

Diana Kemp in-Harmonie

Debutante is Diana Kemp van *in-Harmonie*. Diana woont in de Lijsterstraat samen met man Stef. Hun 2 dochters (Marieke en Eva) zijn al een tijdje het huis uit en inmiddels volwassen.

Ik ga veilig in het zwart gekleed op bezoek bij mijn overbuurvrouw, want zij weet alles van kleur en stijl.

Wat blijkt bij binnenkomst? Ze is naast ondernemster ook kunstzinnig: mooie, leuke handmade ceramics kleden huis en tuin aan. Maar..., we komen voor haar ondernemerschap en daar houden we het bij!

Hierbij toch een artistiek inkijkje →

Diana heeft een eigen bedrijfje opgezet van waaruit ze kleur-, stijl- en make-up adviezen geeft aan particulieren en groepen. Soms gebeurt dit in de vorm van een workshop of teambuilding bijeenkomst. Of het nu een groep vriendinnen, een gezin (moeder met dochters) of een manspersoon is dat moet solliciteren en zich afvraagt of hij een goede eerste indruk maakt, ze zijn allemaal welkom! Ook geeft Diana kleur en stijladviezen aan bedrijven: hierbij gaat het om de website, visitekaartjes en andere uiterlijke presentatie vormen.

Als ex-verpleegster; ex-etaleuse; huidig docente Nederlands en communicatievaardigheden aan het ROC deed ze met een vriendin mee aan een kleuranalyse. Daar ontdekte ze waarom bepaalde kleuren niet staan, waarom sommige kledingstukken maar in de kast blijven hangen, waarom het ene decolleté wel goed staat en het andere niet en waarom de lengte van een baard verschil maakt.

Blijkt allemaal te maken hebben met kleur en stijl.

Je kunt mensen namelijk indelen in totaal 8 verschillende *kleur* typen. Er zijn koele en warme typen: herfst, winter, lente en zomer en daarnaast ook nog de zogenaamde tussentypen.

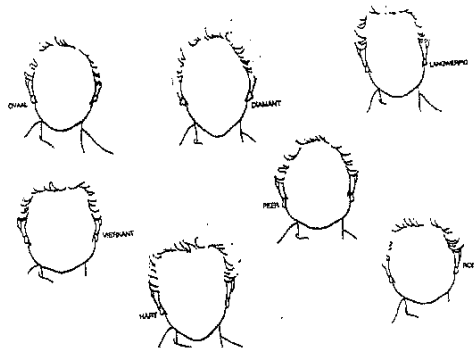
Wat voor type je bent wordt bepaald door je huidskleur, je haarkleur en de kleur van je ogen. Als je jouw haar in de foute kleur verft breng je de boel dus behoorlijk in de war! Niet doen dus... Interessant is dat je huid kan worden aangeduid als gelig, grijs, caroteen (oranje), tannineachtig (blauw) of hemoglobine (rood).

Bij *stijl* gaat het om het figuur dat je hebt en het camoufleren of accentueren van bepaalde dingen van jouw figuur. Daarnaast heeft stijl te maken met iemands eigen voorliefde voor sportieve, klassieke, elegante of trendy kleding.

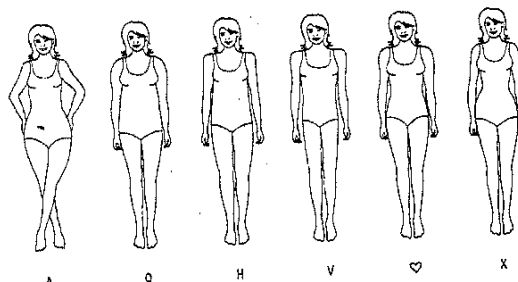
Gezicht en figuur

De kleding die je het mooist staat, wordt in hoge mate bepaald door je gezichts- en figuurvorm. Als je deze kent, kun je makkelijker kleding kiezen die je het meest flatteert.

1 Gezichtsvorm

2 Figuurvorm

Dit alles wetende en geïnspireerd geraakt door het belang van kleur en stijl volgde zij cursussen over kleur, stijl en visagie.

Zij past haar nieuwe inzichten toe in de sollicitatietrainingen die zij op het ROC geeft maar ook startte ze een eigen bedrijfje op. Compleet met een inschrijving bij de Kamer van Koophandel en een website. www.kleding-makeupadvies.nl

Erg vereerd is ze door de vraag om workshops te geven bij Stichting Radius en het Spaarneziekenhuis. Bij de laatste kunnen patiënten die herstellende zijn van kanker meedoen aan zogenaamde verwendagen, binnen een soort nazorgtraject. De patiënten kunnen kiezen uit verschillende workshops en Diana geeft de workshop kleur en stijl. “Fijn is het te zien hoe blij mensen zijn op zo’n dag en (weer) mooie dingen van zichzelf kunnen zien”.

Diana zelf is overigens van het wintertype en haar man en kinderen ook.

Man en dochters zijn onderhanden genomen en hebben de adviezen (deels) ter harte genomen. Nu begrijp ik waarom ik dacht dat ik een herboren overbuurman had! Aanrader, mannen!

Elke kleur komt in verschillende tinten voor, behalve zwart. Je hebt per kleur verschillende koude en warme nuances. En bij elk kleurtype, dus bijvoorbeeld man van het type herfst, past een eigen nuance van een bepaalde kleur: oftewel

iedereen heeft zijn eigen passende rood, zijn eigen bij hem of haar passende groen etc.

Het is een wereld vol nieuwe mogelijkheden! Altijd gedacht dat blauw jou niet staat? Onzin, je hebt gewoon de goeie (bij jouw type passende) blauwnuance niet gepast.

Wat bovendien goed is te weten voor de middelbare buurtbewoner: iedereen wordt grijs in zijn/haar eigen kleur grijs, de kleur die bij je past.

Bekende Nederlanders die wel of niet kleurharmonisch gekleed gaan?

Sasha de Boer en Clairy Polak zijn erg wisselend daarin, zijn kunnen er heel goed uitzien qua stijl en kleding maar ook dingen aan hebben die absoluut niet bij ze passen, een foute kraag bijvoorbeeld.

En Maxima? Een herfsttype.

Enkele tips

Wat moet je vooral niet doen?

Te gemakkelijk zwart dragen omdat “zwart afkleedt” of “zwart altijd kan”. Bij weinig mensen past zwart en staat het echt mooi.

Wat moet je wel doen?

Jouw positieve punten benadrukken. Je moet jezelf niet lelijker maken (denken, kleden) dan je bent, maar juist het positieve en mooie van jezelf zien en dit accentueren.

De kleur om in te gaan solliciteren?

Iets met rood of een rood accent. Bij *objecten* staat de kleur rood voor pas op, gevaar, bijvoorbeeld een rood stoplicht. Als *mensen* de kleur rood dragen worden zintuigen geopend, mensen worden alerter, rood opent deuren. Maar kies wel de roodnuance die bij jouw kleurtype past!

De kleur van de Vogelwijk?

Wat voor kleur heeft de vogelwijk voor Diana?

Oranje en fuchsia: zonnig en warm.

Thuisgekomen heb ik toch even gekeken of ik een “te gemakkelijke zwartdrager” ben en of dat zwart mij nou echt wel staat. Ik kan na uitgebreide, maar wellicht niet helemaal objectieve studie, in alle eerlijkheid zeggen: JA, zwart staat mij HEEL erg GOED!

Elise Bosman

Het Bio Science Park

Plannen van uitbreiding en ons wijkverkeer

Het BioSciencePark is een grote buurman van ons Vogelwijkje. Eigenlijk is het geen park, maar een grote verzameling gebouwen, die er niet zijn voor wonen maar voor onderzoeken, leren en produceren. En eigenlijk omvat het twee wijken van Leiden: de Pesthuiswijk en de Leeuwenhoek. Soms wordt die tweede naam ook wel aan het geheel gegeven.

Het is een groot gebied dat bijna vier keer zo groot is (1,2 km²) als onze wijk. Het gebied heeft ongeveer de vorm van een langgerekte rechthoek (globaal 2 bij ½ km), die begrenst wordt door de Wassenaarseweg en de Plesmanlaan aan respectievelijk de noord- en zuidzijde; aan de westkant door de snelweg A44 (ofschoon er nu ook een flink Oegstgeester gebied, inclusief het nieuwe Corpus Museum, aan de overkant van de snelweg wordt bijgetrokken) en aan de oostkant door een stuk spoordijk en een stuk Rijnsburgerweg. Die laatste grens zorgt ervoor dat er daar toch nog bijna 200 Leidenaren wonen. Het park wordt verdeeld in 4 zones, genoemd naar Leidse wetenschappers; vanaf het spoor naar het westen gaand: Boerhaave, Sylvius, Gorlaeus, Snellius. De wegen erdoorheen dragen ook namen van wetenschappers, zij het niet alleen uit de historie van de Leidse Universiteit; zo is er ook een Darwin- en een Einsteinweg.

De activiteiten in het park zorgen voor bijna 14.000 arbeidsplaatsen en 5000 studenten. Beprijpelijk dat het als een economisch zwaartepunt van Leiden wordt gezien: LUMC (Leids Universitair Medisch centrum), Universiteit Leiden (Beta- en Sociale Faculteitsgebouwen), TNO-vestigingen, Museum Naturalis, Hogeschool Leiden, grote bedrijven zoals Centocor en Crucell, bedrijfsverzamelgebouw, Hoogheemraadschap etc. Al die instellingen hebben ook vele facilitaire diensten gemeenschappelijk.

Het park startte al in 1984, als een verzameling van bedrijfsvestigingen, die sterk verbonden waren met de Universiteit en het Ziekenhuis. Nu ligt het zwaartepunt nog steeds bij bedrijven die hoogwaardige producten ontwikkelen en produceren op biologisch-medisch gebied. De uitbreiding blijft doorgaan. Ook is er een flink sportterrein, dat nu verplaatst wordt.

Uiteraard zorgen al die activiteiten voor veel verkeer naar en van en op het terrein. De Rijn-Gouwe tramlijn zal erdoorheen rijden en bij de Plesmanlaan-Haagse Schouwweg komt een ondertunneling. Er komen nieuwe gebouwen en wegen bij en komende lente zal het bouwverkeer weer duidelijk merkbaar zijn, onder meer bij de in/uitgang Albinusdreef.-Wassenaarseweg. Er komen meer werkers en studenten, personen- en vrachtauto's en fietsen. De gemeente heeft in nauw overleg met de gevestigde instellingen een verkeersplan opgesteld en met de uitvoering daarvan wordt niet lang gewacht en is her en der al een begin gemaakt. Ook met onze wijkgenoten heeft de gemeente enkele malen overleg gehad.

Interessant voor ons Vogelwijkers is ook het enkele maanden geleden door Burgemeester en Wethouders uitgebrachte voornemen: “Verkeersbesluit Sylvius-gebied”.

Dat komt – kort – op het volgende neer:

- De huidige Max Planckweg wordt opgeheven ten behoeve van een sportterrein.
- Er komt, voornamelijk voor intern verkeer (30 km), een ventweg langs de zuidzij van de Wassenaarseweg, geheten de Gallilei weg.
- Er komt, ook vooral intern (en 30 km) een eenrichtingsweg die van de Einsteinweg loopt naar de Gallileiweg aan de westkant van het Sylviusgebouw: de J.H. Oortweg.
- En dan komt er nog een gewone verbindingsweg van de Einsteinweg, aan de oostkant van het Sylviusgebouw (oude trambaan) naar de rotonde op de Wassenaarseweg (bij de manege Moedig Voorwaarts): **de Sylviusweg**.

Bovendien komen er interne en doorgaande fietsroutes en worden er meer dan 30 verkeersborden geplaatst.

Vanuit onze wijk is al een jaar geleden bezorgdheid geuit aan de gemeente, dat de vergrote bedrijvigheid en de verplaatsing van wegen van het Bio Science Park wel eens zouden kunnen leiden tot een aanmerkelijke toename van het sluipverkeer door de wijk. Vooral die nieuwe Sylviusweg zal via de Wassenaarseweg oostwaarts meer en veel automobilisten doen kiezen voor de Blauwe Vogelweg. Men weet immers dat bij de Albinusdreef en de rotonde Rijnsburgerweg (bij Blauwgrond en bloemenstal) veel verkeersdruk zal zijn tijdens de spitsuren.

Hoe die nieuwe verkeerssituatie precies uitpakt blijft speculatie, maar het zal onze wijk niet ongemoeid laten. De Vogelwijk is dan wel een 30-km zone, maar de automobilist heeft haast en is inventief (verplaatst U zichzelf eens daar achter dat stuur!). Overleg door wijkgenoten met de gemeente om de verkeersstroom in en uit ‘Wassenaarse-Blauwe Vogel’ te verminderen, hebben nog niet tot conclusies geleid. De gemeente is wel van plan (zoals misschien gemerkt aan de kabeltjes over de weg bij de T-kruisingen Nachtegaal-Rijnsburger en Wassenaarse-Blauwe Vogel) om de huidige en toekomstige verkeersintensiteit te gaan meten. De nulmetingen bij de huidige Max Planckweg en Einsteinweg van de gemiddelde en drukste verkeersstromen hebben al plaats gevonden.

Maken we ons onnodig ongerust; is het een geval van “not in my backyard” en wellicht ongepast jegens dat park waarop we trots kunnen zijn; en is het in- en uitrijden van onszelf als Vogelwijkse automobilisten een heilig gemak; of is de relatieve rust best te handhaven door redelijke verkeersalternatieven en dient de Mytylschool auto-druk niet verder te worden gestoord? Allemaal vragen, die wat meer feitenbasis krijgen als er gemeten wordt in de komende jaren. Die aardige foto’s van de Lijsterstraat uit de jaren 1930 met één auto en een paard-en-wagen temidden van spelende kinderen, geven een situatie weer die niet meer terugkomt.

We zullen echter alert moeten zijn, om de betreffende auto-luwheid, die ook bedoeld is in het gemeentebestuur, zoveel mogelijk te bewaren.

Hans Dirken

Bijzondere interesses

Door Ruud Stam

In een nieuwe serie artikeltjes kunnen mensen iets vertellen over hun bijzondere interesses. Als eerste zal Ruud Stam iets vertellen over zijn belangstelling voor de tabakspijp uit klei.

De Rookpijp uit klei.

De witte kopjes en stelen van kleipijpen kan je nog steeds volop vinden. Er moeten er dus heel erg veel gemaakt en gerookt zijn als er nu nog zoveel restanten van overgebleven zijn. Dat is ook zo. De Nederlandse kleipijpen nijverheid was groot. Rond 1750 was 5% van alle mensen die in de nijverheid werkzaam waren, werkzaam in deze tak van nijverheid. Nederland exporteerde zeker zestig miljoen stuks per jaar en de Goudse pijp was het kwaliteitsproduct dat maatgevend voor heel Europa was.

Van ca 1600 tot heden zijn er in Nederland kleipijpen gemaakt. Het hoogtepunt van de productie lag rond 1750 en naast Gouda waren er tal van andere centra waar deze pijpen ook vervaardigd werden.

Waarom deze interesse?

Mijn interesse in de kleipijp is 25 jaar geleden begonnen toen mijn zoon (toen nog zoontje) thuis kwam met een pijpenkop met daarop in reliëf de slag van Sedan uit 1870. Je ziet daarop dat Napoleon III zijn sabel overdraagt aan Wilhelm von Pruisen (de latere Keizer Willem I). Ik vond dat boeiend en ben me meer voor de pijpen gaan

interesseren. Zoals zoiets gaat, ik ging er over lezen, zocht buiten als het gras gescheurd was naar pijpenkoppen en ik vond dingen die de moeite waard waren om wat over te schrijven. Langzamerhand heb ik zo een groot aantal artikelen in verschillende bladen in binnen- en buitenland geschreven. Het bleek mij ook dat, omdat aan pijpenkoppen zo goed archeologische sites te dateren zijn, er ook in de vakwereld van de archeologie veel belangstelling is. Het zijn dus internationaal niet alleen hobbyisten die zich met dit onderwerp bezig houden maar ook professionals uit de archeologie en de museumwereld. Wat mijn belangstelling ook sterk heeft vergroot is dat er zo veel raakvlakken aan dit onderwerp zitten. Bijvoorbeeld met sociale geschiedenis (veel pijpenmakers behoorden tot de allerarmsten), met kunstgeschiedenis, met politieke ontwikkelingen, met mentaliteitsgeschiedenis, enz.

Langzamerhand ben ik mij meer en meer vragen gaan stellen over de economische ontwikkeling van die Nederlandse pijpennijverheid. Een paar voorbeelden:

- Waarom is de Nederlandse pijpennijverheid nu juist zo groot geworden terwijl hier de lonen hoger waren dan in de rest van Europa en we de klei voor de witbakkende pijpen zelfs moesten importeren? Het antwoord is dat de Goudse pijpenmakers alleen hun producten in het buitenland konden afzetten als ze een beter product maakten dan elders. En dat deden zij. Zelfs zo sterk dat de kwaliteit het Goudse product lange tijd niet geëvenaard kon worden.
- De Amsterdamse pijpennijverheid was in de eerste helft van de 17^e eeuw groter dan de Goudse. Aan het eind van de 17^e eeuw worden er echter in Amsterdam geen pijpen meer gemaakt, terwijl in Gouda deze tak van nijverheid bloeit. Hoe komt dat? Dit komt omdat in Amsterdam veel pijpen van een lage kwaliteit voor de export naar Amerika gemaakt

werden. Gouda voerde vooral uit naar Europa. Toen Nieuw Amsterdam door de Engelsen werd overgenomen en New York werd, waren de Amsterdamse pijpenmakers niet meer in staat om om te schakelen naar een kwaliteitsproduct voor de Europese markt.

- Waarom was aan het eind van de 19^e eeuw de zuigelingensterfte onder kinderen van de Goudse pijpenmaaksters zo schrikbarend hoog? Deze lag op 70% van de kinderen onder de 4 jaar. In andere takken van nijverheid kwam dit nergens boven de 35% uit. Het antwoord is dat in de Goudse pijpennijverheid zulke lange dagen gemaakt werden dat de vrouwen hun kinderen niet zelf konden zogen. De kinderen kregen veelal met (vies) grachtenwater aangelengd voedsel.

Kortom, deze paar voorbeelden laten zien dat er heel veel interessants te onderzoeken valt. Dat

boeit mij al jaren en ik hoop van dit interesseveld nog jaren te mogen genieten.

Als U meer wilt weten, kijk dan eens op www.tabakspijp.nl Daar is veel boeiends te vinden en ook hoe je lid kan worden van een vereniging van mensen die zich bezig houden met de geschiedenis van pijpen en tabak (het zijn over het algemeen zelf geen rokers). Ook kunt u uiteraard met mij contact opnemen.

Ruud Stam

Het estafette stokje

Het estafetteestokje naar een volgende wijkbewoner

Pinny Baruch, Merelstraat 40

Wanneer ik hier ben komen wonen? Dat was in 1972. Mijn echtgenoot, Hans van Dam, werd directeur van de Leidse Schouwburg. We kwamen er al gauw achter dat het inderdaad een fijne buurt was, voor de kinderen om buiten te spelen. Ze konden veilig een heel rondje maken op de stoepen en ook later hutten bouwen op de Bremmerwei. Er was ook best veel saamhorigheid tussen de ouders van de kinderen, maar ook met de ouderen in de wijk.

Iets vertellen over mijn voorgeschiedenis? Ik ben in 1942 geboren in Londen. Mijn moeder was de nazi's ontvlucht vanuit Duitsland. In 1947 kwamen mijn moeder en ik naar Nederland, omdat er nog 2 broers van mijn moeder woonden: Friedel en Kurt. Kurt Baruch, die na zijn 60^e pas professioneel begon te beeldhouwen, was mijn voogd (van hem heb ik ook de vele beelden die in mijn in huis en tuin staan, geërfd).

.Enfin, in Lochem heb ik de lagere school en de HBS doorlopen. Daarna de textielschool in Enschede, om als eerste meisje tussen allemaal jongens te slagen. Ik was toen Textielanaliste; dat was in '59. Na een stage bij Textiel-weverij-spinnerij en -drukkerij van Gelder bleef ik er nog

even werken. Toen al vond ik de werkers in de fabriek interessanter om mee te praten dan onderzoekjes te doen op het lab.

Aangemoedigd door het avontuur en de liefde vertrok ik in '61 naar Amsterdam en ging er op kamers wonen; werkte op een textielinkoopburo en later bij een reisbureau. Trouwde in 1966 met Hans van Dam. We kregen drie kinderen; Robbert in '67, Anouschka in '69 (zij is als baby door meningitis doof geworden) en Tobias in '77. Hans werd in 1973 de eerste voorzitter van het Wijkcomité Vogelwijk en hij was ook enkele jaren een goede Vogelwijk-Sinterklaas, totdat Robbert ontdekte dat de schoenen van Sint wel erg op die van zijn vader leken.

.Mijn belangstelling ging steeds meer uit naar politiek en maatschappelijke onderwerpen. Ik behaalde in '76 het MBO-SD diploma Maatschappelijk Werk. In het Vogelnest organiseerde ik in die tijd emancipatorische gespreksgroepen en met mijn buurvrouw Angelika Verhoog startten we de Yogaclub.

In 1979 vertrok Hans uit ons gezin Ik werd maatschappelijk werker op de LOM-school "de Twee Sleutels", waar ik o.a. werkte met groepen ouders van moeilijk opvoedbare kinderen. Ook begeleidde ik op emancipatorische grondslag groepen van eetverslaafde vrouwen.

In 1980 begon ik mijn HBO opleiding Maatschappelijk Werk. Dit alles had ik niet kunnen doen zonder de hulp van mijn vrienden in de wijk, er was toen nog geen voor-en naschoolse opvang. Na mijn slagen begon ik in 1983 als Maatschappelijk werker van het Academisch Ziekenhuis Leiden op de afdeling van het Audiologisch Centrum, waar ik mij o.a. specialiseerde op het gebied van tinnitus (ernstig oorsuizen). Omdat ik politiek geëngageerd was-(ben), zat ik ook 7 jaar in de Ondernemingsraad van het LUMC. Ik deed ook werk voor de vereniging van Ouders van Dove Kinderen en gaf les in gebarentaal (dat mocht aanvankelijk niet, vanwege de toenmalige opvatting van scholen van dove kinderen.).

Mijn Anouschka ging 9 jaar lang elke dag met een taxi naar de dovenschool in Amsterdam en was in Leiden bij verschillende gewone hobbyclubs. Toen ze 13 was ging ze intern in Effatha Zoetermeer. Ze woont nu in een appartement in Leiden en heeft het naar haar zin. Ze is een zeer zelfstandige vrouw geworden. Robbert ging in '85 en Tobias in '93 het huis uit om te studeren. Beide zonen hebben ook in Israel gestudeerd en gewerkt, vooral Tobias heeft veel in het buitenland vertoefd en liep 2 jaar stage in Kaapstad Zuid Afrika als straathoekwerker. Nu is hij dat in Zaanstad. Robbert, afgestudeerd als politicoloog, is getrouwd en heeft 2 geweldige dochters en een zontje.

Nu toch maar eens overstappen naar het huis: Toen we het huis betrokken kwam het niet in ons op om het te veranderen. Er was genoeg ruimte voor ons allen. Er was al centrale verwarming in. De keuken en de badkamer functioneerden. De tuin was een heerlijk grasveld voor de kinderen.

Na de scheiding heb ik altijd ook kamers verhuurd. Dat waren eerst studenten. Nu, na modernisering en uitbreiding van de faciliteiten op zolder, heb ik rustige buitenlanders die hier komen om te promoveren.

Na verloop van tijd maakten we een open keuken en een ruit in de deur van keuken naar de gang, om beter met Anouschka te kunnen communiceren.

In 1992 kregen we nog subsidie van de gemeente om het huis te renoveren. De wijkcomité organiseerde de mogelijkheid om groepsgewijs de daken te isoleren en om dubbele ramen te laten maken. Ik heb daar toen zoveel mogelijk gebruik van gemaakt. Later, in '98, kwamen er aan de achterkant een schuifpui en een moderne keuken.

In 2000 leerde ik Len van Leeuwen kennen en in 2004 besloten wij te gaan samenwonen. We hebben een prachtige serre aan het huis gebouwd en verder werden badkamer, toiletten en slaapkamer vernieuwd; een zijkamer werd kastenkamer. De tuin werd veranderd in een wilde bloemen- en beeldentuin om de beelden van Kurt een plek te geven. Het huis is nu veel "levensloopbestendiger" geworden. Samen hebben Len en ik 5 kinderen en 6 kleinkinderen.

Hoe het verder ging en gaat met mijn activiteiten in en buiten de wijk? In 2004 ging ik, 62 jaar, met vervroegd pensioen. Maar in feite ging ik met mijn beroep door tot mijn 66^e, want ik werd gevraagd om een jaar deeltijd bij het Academisch Ziekenhuis Utrecht te werken in een

overeenkomstige functie en aansluitend een anderhalf jaar bij het Haagse Audiologisch Centrum. Toen vond ik het welletjes.

In 2004 richtte ik samen met huisarts Marieke van Schie en met nog enkele wijkgenoten de WeG op: de werkgroep Gezondheidszorg. Die beoogde om, na het leegkomen van het Asielzoekers Centrum in Nieuweroord in 2010, een deel van de ruimte te gebruiken voor een wijkgericht eerste-lijns gezondheidscentrum, zoals de Wet Maatschappelijke Ondersteuning (WMO) nu ook beoogt. Ook zag ik voor mij: voor de wijk en ons district een multicultureel ontmoetingscentrum, onder meer voor exposities, ontmoetingspunt, lezingen etc. We hebben, in overleg en met actieve inbreng van wijkbewoners en gemeente, een mooi en breed programma van eisen gemaakt, voor nieuwbouw met levensloopbestendige appartementen die ook voor starters betaalbaar moeten zijn. Begin dit jaar ben ik, met verdriet, uit die werkgroep gestapt, omdat mijn idee van openheid en in dialoog blijven met de wijk en de gemeente niet meer door enkelen van de kerngroep gedeeld werd. Bovendien kreeg ik de indruk dat bij sommigen hoe langer hoe meer persoonlijke belangen meespeelden en dat strookt niet met mijn opvatting. Enfin, ik hoop dat uiteindelijk ons plan verwezenlijkt wordt en dat voorkómen wordt dat er nog meer witte kapitale villa's gebouwd gaan worden in het Bos van Bosman.

Ik ben lid van de Wmo-adviesraad van Oegstgeest. Ik denk dat mijn inbreng op maatschappelijk en sociaal vlak waardevol is evenals mijn ervaring als maatschappelijk werker en mantelzorger. Ik geef soms nog les in gebarentaal voor beginners. Ik ben verder afgevaardigde van de ANBO bij de WMO-adviesraad Oegstgeest. Om te bewegen help ik met Salsadansen voor Parkinson-patienten en ik ben ook op volksdansen voor 55++-plussers en wandel dagelijks met ons hondje Chica en zwem wekelijks. Verder fotografeer ik en maak korte films.

Wat ik nu van de wijk vind? Het is vooral een wijk voor jonge mensen met kinderen. De contacten van mij in de wijk zijn nu eigenlijk minimaal, behalve dan met de honden-uitlaters en enkele oudgedienden. En, als praktisch punt: de stoeptegels moeten nodig gelijk worden gelegd voor wie minder goed ter been is. Ik realiseer me dat er een soort omslag in mijn wijkgevoel is gekomen, toen er tijdens een wijkvergadering zo fel geageerd werd tégen de komst van het Asielzoekers Centrum en ook nadat de Werkgroep Bestemmingsplein van de wijk, waarin ik ook zat, om de nieuwbouw van de nieuwe straten zoals Bosuil etc. voor te bereiden, uiteindelijk resulteerde in de bouw van veel te dure appartementen.

En wat ik van De Praatvogel vind? Die lezen we altijd goed; er staan vaak lezenswaardige dingen in. Zou het wat zijn om naast deze Estafetteserie ook een rubriek te starten met introductie van nieuwe bewoners?

Schoonmaak Bos van Bosman

De jaarlijkse schoonmaak van het wijkgroen

Op woensdag 22 oktober was het weer zover dat de jonge Vogelwijkertjes door de herfstvakantie een moment vrij konden maken in hun drukke bestaan. De meer dan 30-jaar oude traditie, beter bekend onder de naam :”Schoonmaak van het Bos van Bosman”, vond vorig jaar niet plaats wegens het ontbreken van wijkmanagement.

Maar dit jaar was Dulcine Zwager bereid de taak op zich te nemen, en met succes.

Tussen 10 en 13 uur werd door 26 kinderen, begeleidende moeders, een enkele opa en gemeentelijke groenmannen hard gewerkt:

- schoonmaken van het Bos en het Vogelplantsoen;
- planten van 600 narcissenbolletjes in de slootberm van de Nachtegaal laan; en
- als dank en hoogtepunt: pannenkoekeneten in het Vogelennest.

Welke algemeenheden vallen er te melden? Het was natuurlijk zeer gezellig en voor de allerjongsten spannend. Maar welke bijzonderheden dit jaar?

Het Bos van Bosman was al opmerkelijk schoon. Toch was het leuk zoeken en rapen met de grijpertjes en handschoenen van de gemeente. Je ziet gewoon hoe de kids het bos wat beter leren kennen. Misschien maken kind en ouder er nu voortaan meer gebruik van. Werden er twee jaar geleden zeven schilderijen gevonden in de struiken van Bosman, dit jaar gaat de Vervuilersprijs uit naar de wegsnijter van een computerbeeldscherm in de bosjes van het plantsoen (dubbelfoei !).

En het meest bijzondere van het 600 bollenplanten? De groenmannen groeven een dozijn gaten en de 2-10 jarigen strooiden de bollen erin als waren het pepernoten. Memorabel was dat de jongste, Anouk, in het gat viel, maar zonder veel misbaar werd teruggevisst. Een echte dappere Vogelwijkster in de dop!

En het eetfestijn? Er waren niet alleen pannenkoeken door verscheidene moeders gebakken, maar er was ook iets nieuws op het menu: ook poffertjes, om aan de veranderende smaak van de jeugd tegemoet te komen. Gepland is volgend jaar het assortiment zelfs tot wafels uit te breiden (tapas en breezers passen niet in het beleid). En natuurlijk was er lekker fruit van onze onvolprezen Ron Wetselaar. De groenmannen bleken ook zeer content.

Laatste hoogtepunt was dat er een (anoniem) kereltje was, die zeven pannenkoeken naar binnen werkte, maar die had ook de hele ochtend hard gewerkt.
Dank dus aan alle volwassenen en kinderen die zo'n dankbare taak hebben verricht.

Hans Dirken

SINTER MAARTEN

De elfde van de elfde was het weer weer guur genoeg.

“Elf november is de dag dat mijn lichtje branden mag” werd uit volle borst door groepjes kinderen gezongen, onder het vasthouden van, al dan niet alweer uitgedoofde lampionnen en met een blik vol verwachting over het aan te bieden snoep. Op enige meters afstand, in het halfduister, keken begeleidende ouders toe.

Wel bleek dat niet iedereen wist dat een postertje van het internet moest worden gehaald en zichtbaar op het raam geplakt, om te kinderlokken. Het opgewonden, hoorbare gekwebbel en gezang deed nog verschillende Vogelwijkers op het laatst aansluiten bij de gastvrijheid. Of ieder van de aanbieders zich gehouden heeft aan snoep plus fruit, weet de reporter niet. Wel dat de zangkwaliteit wat varieerde en dat uit het uitgebreide Sintermaarten lied-repertoire best een ruimere keuze kan worden gemaakt. Maar over de blije geziggies en het dankje zeggen viel niets op te merken.

Waar komt dat oude feest toch vandaan? Moet dat nou echt zo dicht bij de concurrenten Sinterklaas, Santa Claus en Halloween? Het gaat om oeroude gebruiken: Sinterklaas heeft met zijn schimmel iets van de Germaanse god Wodan op z'n witte Sleipnir. Halloween komt van de Iers-keltische oudejaarsavond die rond 1840 door de Ieren in de USA werd opgerakeld en een algemeen Amerikaans feest werd. Santa Claus is natuurlijk een veramerikaanste Sinterklaas, die de Hollandse kolonisten naar Nieuw Amsterdam (New York) meenamen en waaraan later veel cola, rendier en “Hoho” werd toegevoegd.

Laat nou die Sint Martinus een tijdgenoot en collega-bisschop zijn van Sint Nicolaas! Sintermaarten werd in Hongarije geboren in het jaar 316; werd Romeins soldaat en gaf z'n halve soldatenmantel anno 335 aan een verkilde bedelaar in het Franse Amiens; werd in 371 bisschop van Tours, ook in Frankenland, en stierf op hoge leeftijd (397).

Het gedenken van die Sint werd het feest van het samen delen en dat gold voor alle kindertjes tot 1 meter hoog (enkele turven). Toch stamt dat ook van oudere, Germaanse gebruiken.

Er waren optochten op de datum (11 november, zes weken voor de zonnewende van Kerst) dat het vee op stal ging overwinteren. Een kinderoptocht met feestelijke lichtjes mocht dan langs de boerenhoeven, om in bedelzakjes wat van de noten- en fruit-oogst te verzamelen. Dus fruit eerst en later pas snoep en laten we dat zo houden.

Er was dit jaar 2008 ook een kleinschalige, dappere poging om de Vogelwijk aan Halloween te krijgen. Daarvoor moet je jezelf eng aankleden, bijvoorbeeld met een doodskopmasker (ik verwachtte de krantenbezorger en schrok me wezenloos). Dat vinden pubers waarschijnlijk waardiger dan zingen met een lampionnetje. Of ze dan tevreden zijn met een mandarijntje en een toffee, is de vraag. Wie componeert en dicht, om dit ritueel voor de-baard-in-de-keel en onbeheerst-gegiechel op de volgende 31 oktober op ritueel niveau te tillen? Of houden we het maar op Sinter(klaas & maarten)?

Hans Dirken

Annonces

Achtervang gezocht

Gezin met drie kinderen (12, 8 en bijna 5) in de Vogelwijk zoekt iemand die af en toe een ochtend kan komen oppassen, bijvoorbeeld wanneer de school een teamdag heeft of wanneer één van de kinderen ziekjes is.

Het gaat alleen om de maandag- en dinsdagochtend (van 8.30 tot 13.00) of de woensdagochtend (van 8.30 tot 12.30).

Graag bellen met Karin Schreuder, tel 071 88 90 822. Een mail sturen kan ook:

c.a.schreuder@casema.nl

Jaarvergadering 26 maart 2009

De jaarlijkse algemene vergadering van het Wijkcomité vindt op donderdag 26 maart 2009 plaats. Plaats van samenkomst is zoals gebruikelijk het Vogelnest (speeltuingebouw) en begint om 20:30 uur. Het Wijkcomité nodigt iedereen die zich betrokken voelt bij de wijk nadrukkelijk uit om te komen, en mee te denken en praten over de wijk.

De voorlopige agenda is als volgt:

1. Opening, voorstel agenda
2. Verslag vorige jaarvergadering (van 13 maart 2008)
3. Financiën 2009 & 2009, kascommissie en decharge penningmeester
4. Overzicht van activiteiten over het jaar 2008, door de voorzitter
5. Plannen voor 2009
6. Wisselingen in het bestuur/voordracht nieuwe bestuursleden
7. Ontwikkelingen rond Nieuweroord
8. Werkgroepen
9. Agendapunten, ingebracht door bewoners
10. Rondvraag en sluiting

En ook meteen alvast voor in de agenda van 2009

Het wijkfeest wordt gevierd op 29 augustus.

De schoonmaakactie in het Bos van Bosman en op het plantsoen is op 21 oktober.

Nieuwjaarsbijeenkomst (borrel & thee-choc-koffiekransje)

op 1 januari 2009

Begin met buurtgenoten het nieuwe jaar bij de Vogelwijk nieuwjaarsborrel op 1-1-2008 om 13:00 uur in het Vogelnest. Net als vorige jaren willen we vooraf een half uurtje bezemen, om de resten van het vuurwerk op te ruimen. Als je daaraan meedoet, neem dan je eigen bezem en vuilniszak mee. We verzamelen om 12:30 op het speelveldje voor de Bosuilstraat

Buurtgenoten

“ Van achter het spoor”,

In 1999 bracht de gemeente Leiden een nota uit, die wees op het gebrek aan eerstelijnszorg in onze wijken. In 2004 ontstond er rumoer rondom de uitbreiding op dezelfde locatie van de basisschool “ Woutertje Pieterse”. Deze gebeurtenissen leidden tot intensief overleg tussen de gemeente Leiden en de wijken. Afsproken werd dat deze zaken in overleg met de bewoners opgelost zouden worden en dat de wijken inspraak zouden krijgen bij de latere nieuwbouw van de locatie “Nieuweroord”. En al die tijd hebben wijkverenigingen, actieve buurtbewoners en besturen zich ingezet om de dialoog gaande te houden.

Volgend jaar loopt het contract tussen de gemeente Leiden en het COA af. Reden voor de werkgroep “Nieuweroord” om actief met de gemeente Leiden te overleggen. Inzet is een architectonisch fraaie nieuwbouw, waarbij het bestaande groen en de oorspronkelijke uitleg van het landgoed uitgangspunt zijn. Seniorenwoningen en/of levensloopbestendige appartementen en ruimte voor eerstelijnszorg staan op het wensenlijstje. Mogelijk is er ook ruimte voor studio’s voor jonge wetenschappers.

Inspraak betekent natuurlijk niet dat wij medezeggenschap hebben, de gemeente is immers eigenaar van de grond en het gebouw, maar de werkgroep “Nieuweroord” doet zijn uiterste best om gemeente, eventuele bouwers en de wijkbelangen op een lijn te krijgen en te houden.

Dit najaar is er uitvoerig overleg geweest met gemeenteambtenaren over de uitgangspunten, die gehanteerd zullen worden bij de nieuwbouw op “Nieuweroord”. Wij zijn erg benieuwd of de gemeente onze ideeën zal overnemen. Wij hopen dat de tot nu toe harmonieuze samenwerking zal leiden tot een maatschappelijk gewenste- en bouwkundig beeldbepalende aanwinst voor onze wijken.

Wij houden U op de hoogte.

Namens de werkgroep,

Marijke van Dobben de Bruijn,

Wist U dat ...

- ✚ De gemeentelijke dienst Verkeer nu met tellingen is begonnen van auto's die de wijk in – en uitrijden, opdat er kan worden nagaan of het sluipverkeer toeneemt door de nieuwe verkeerssituatie rond het Bio Science Park...
- ✚ Dat de gemeente ook telt hoe vaak auto's de Nachtegaallaan in verkeerde richting vanuit de Rijnsburgerweg inrijden...
- ✚ De Roodborststraat als proef nieuwe straatverlichting krijgt...
- ✚ Dat er nog steeds mensen zijn die denken dat afval vanzelf in de prullenbakken komt als je het ernaast gooit...
- ✚ Voorgaande vooral optreedt naast een volle papierbak, zodat omwonenden nogal eens de verwaaide papieren van anderen (vaak met adressen) van straat moeten verzamelen...
- ✚ De vliegende zomergasten naar het zuiden zijn vertrokken en de wintergasten best in uw tuin wat voer kunnen gebruiken en bij vriesweer wat water met suikeroplossing...
- ✚ De verwilderde kippen in de wijk soms door een (on)heuse vos worden opgepeuzeld...
- ✚ Er opvallend veel huizen ook in onze wijk te koop staan, niet zozeer door grotere verhuisbehoefte, alswel door de veel langduriger verkoopperiode...
- ✚ De gemeente een mooie, grotere Wegwijzer voor Leiden 2008/09 heeft gedistribueerd, waaruit o.m. blijkt dat er naast De Praatvogel nog een tiental wijkblaadjes is, maar bijna 25 wijkverenigingen (stichtingen)...
- ✚ Wel jammer is dat de gekleurde stadskaart in die Wegwijzer onvolledig is, veel wijken erbuiten vallen en dat die kaart een situatie van meer dan 10 jaar terug toont...
- ✚ Enkele studenten uit de studentenflats aan het Flanorpad hun studievreugde soms uiten door TV's en andere spullen van het balkon te kieperen (zou dit reden genoeg zijn voor verbanning uit wijk en universiteit?)...
- ✚ Er kennelijk door tomtoms e.d. af en toe wordt aangeraden aan reusachtige vrachtwagens om door onze wijk te rijden en dat leidt soms tot bijna vastzitten en stoepvernieling (zo bijvoorbeeld kunnen die vanuit de Lijsterstraat naar de Rijnsburgerweg onmogelijk rechtsaf)...
- ✚ De stoepen her en der weer aan begaanbaarheid inboeten, doordat boom en struik te ver vanuit tuinen uitsteken; snoeien dus of wacht tot de gemeente dat op Uw kosten komt doen...
- ✚ Wie van rozen houdt ook de door nen verdraagt...
- ✚ Wie succesvol wil solliciteren een rood accent aan zijn/haar outfit toe moet voegen...
- ✚ Santa Claus aanvankelijk in het groen was gekleed, maar door Coca Cola verkleurde...
- ✚ *Prettige Feestdagen en een voorspoedig Nieuwjaar (komt U ook even op de wijkborrel?) toegewenst door **Noortje Noorderzon***

Wij wensen u en een voorspoedig
prettige feestdagen en een voorspoedig
prettige feestdagen en een voorspoedig
2009

NEDERLANDS

SURINAAMS

BLAUWGROND

CAFÉ - RESTAURANT

RESTAURANT PARTYCENTRUM AFHAALCORNER CATERING

De Lekkerste Roti van Leiden

WWW.BLAUWGROND.INFO

*Kom het zelf eens proberen. Zet de vooroordelen aan de kant.
Lees de recensies op WWW.IENS.NL of op 1 van de andere sites*

*Tot ziens!
Roy en Sharda*

Wassenaarseweg 1 2333 AM Leiden 071-5172853